

vente af Venstre; de ville sige: Nu have vi ikke andet at gøre, end at organisere os, og naar det saa bliver Følgen, tror jeg, at det ærede Medlem for Ribe meget mod sin Villie har virket til uhyre Gavn for Skovarbejderne, der jo desværre endnu ere uorganiserede.

Det ærede Medlem for Rønne gjorde gældende, at siden 1884 er der kommet, tror jeg, 14 Andragender fra Fiskere, og de havde allesammen faaet Nej. Og naar vi have sagt Nej 14 Gange, skulde vi ogsaa sige Nej den 15de og vedblive at sige Nej. Ja, det er naturligvis et Standpunkt at stille sig paa. Naar man er Principrytter til det yderste, saa bliver man naturligvis ved med at sige Nej. Men det forekommer mig, at man skal se paa Forholdene, som de ligge for, og naar man da ser den Nødstilstand, hvori navnlig Bornholms Fiskere befinde sig, skulde vi ikke være saa stærke Principryttere, men saa vilde der være Grund til at forlade Principperne, imødekomme disse Folk og give dem den Hjælp, de ikke faa gennem den private Indsamling. Det ærede Medlem siger, at han har samlet 800 Kr. ind til dem. Ja, jeg har ogsaa foretaget en Indsamling, men den har desværre ikke givet saa meget. Jeg skal ikke nævne noget Tal; det vilde være fattigt og ringe mod det, det ærede Medlem for Rønne kom med. Det er, som sagt, et meget smukt Resultat disse 800 Kr. Der er jo 800 Fiskere paa Bornholm; det kan blive 1 Kr. til hver, det er altid noget.

— Nu siger det ærede Medlem, at jeg holder hans Tale om igen, og at det var en rigtig god Tale, naar han selv skulde sige det. Nej, det tror jeg ikke, jeg gør. Jeg kopierede ikke det ærede Medlems Tale, jeg holder ikke hans Taler om igen, det vil jeg lade ham selv om. Nej, hvis jeg har gengivet nogle Ord om igen i denne Sag, saa er det Professor Arthur Feddersens, og jeg har særlig mine Oplysninger fra den Artikel, der stod i „Berlingske Tidende“ for i Aftes. Men det er naturligvis muligt, at Professor Feddersen kopierer det ærede Medlem for Rønne, saa at det alligevel bliver ham, der er Kilden og bør have Æren for det, jeg har sagt. Saa siger det ærede Medlem, at Fiskerne derovre ikke havde andraget om noget. Det er jo ikke rigtigt. Det er oplyst for os, at det er Assuranceselskaberne som repræsenterende Fiskerne, der have været hos Ministeren med Andragende om at faa en Hjælp paa 6,000 Kr., men at han har afslaaet dette Andragende.

Her kunde der dog være Grund til, naar vi paa Finansloven give en Bevilling paa 20,000 Kr. til andre Assuranceselskaber, hvoraf det bornholmske Selskab ikke faar noget, at Selskabet i dette Tilfælde, hvor det har maattet bruge 14,000 Kr. af sin Assurancefond, kunde blive imødekommet. Vi se altsaa, at der virkelig foreligger Ønsker tydeligt og klart udtalte fra de bornholmske Fiskere gennem deres Assuranceselskab om at faa Statens Støtte.

Jens Busk: Dette er en ganske kort Bemærkning, jeg vil gøre til det ærede Medlem. Det ærede Medlem begyndte med at opkaste sig til Dommer. Han begyndte med at sige, at her kunde man jo se et Bevis for, hvad Sindelag vi Venstremænd og navnlig jeg havde overfor Arbejderne. Hvad berettiger det ærede Medlem til at opkaste sig til Dommer i denne Sag? Jeg er lige saa god Arbejderrepræsentant, som det ærede Medlem er. Jeg er valgt lige saa godt af Husmænd og Arbejdere i min Valgkreds som det ærede Medlem i hans. Det ærede Medlem har ingen som helst Berettigelse til at opkaste sig til Arbejderrepræsentant mere end nogen af os andre, som sidde her i Kraft af den almindelige Valgret. Det er det, som de Herrer Socialdemokrater ville prøve paa at faa alle Danmarks Arbejdere og Husmænd til at forstaa, at de ere de eneste, som ere Arbejdernes Repræsentanter. Det protesterer jeg paa det bestemteste imod. Jeg kunde derimod give det ærede Medlem gode Beviser for, at jeg maaske er nok saa god Arbejderrepræsentant som det ærede Medlem. Nu har jeg i et kvart Aarhundrede staaet i mit Amt og er bleven valgt af Husmænd og Arbejdere ved hemmelig Afstemning til at repræsentere dem. Det forekommer det mig, at det ærede Medlem skal lade staa. Naar man kan staa blandt sine egne i sit eget Amt gennem et kvart Aarhundrede og faa Arbejdernes og Husmændenes Stemmer ved fri, hemmelig Afstemning, tror jeg nok, man kan have Lov til at stille sig ved det ærede Medlems Side og sige, at man ogsaa er Repræsentant for de mindre i Samfundet. Det er en Kendsgerning, det ærede Medlem ikke kan modstride. Saa kom det ærede Medlem tilbage til det ærede Medlem for Silkeborg (Byriel-Jensen), og at jeg ikke havde læst hans Tale. Den er ikke saa forferdelig lang. Men jeg troede ikke, at den højtærede Formand vilde tillade, at jeg stod og læste hele Talen op. Det er imidlertid en Kendsgerning, at da det ærede